

OECD:n Työllisyyskatsaus 2015

Suomenkielinen tiivistelmä

Työmarkkinaolosuhteet paranevat, mutta toipuminen taluskriisistä on vielä täysin kesken

Työmarkkinaolosuhteet paranevat yleisesti ottaen OECD-maissa, mutta taannoisesta taluskriisistä toipumisessa on edelleen suuria eroja maiden välillä. OECD-alueen työllisyys kasvaa vieläkin liian hitaasti, jotta taluskriisin aikana menetetyt työpaikat pystyttäisiin korvaamaan lähiaikoina. Työpaikkojen kokonaisvalikoima on kehittynyt osa-aikatyön suuntaan ja pois teollisuudesta ja rakennusosalta, mikä voi vaikeuttaa koko-aikatyön löytämistä joidenkin työttömien kohdalla. Tämän seurauksena työttömyys tulee pysymään korkeana vuoden 2016 loppuun asti. 7,1% tasolla vuoden 2014 viimeisellä vuosineljänneksellä, OECD:n keskimääräinen työttömyysaste oli edelleen 1,6 prosenttiyksikköä taluskriisiä edeltävää tasoa korkeampi. Ennusteiden mukaan työttömyys laskee hitaasti loppuvuoden 2015 ja vuoden 2016 aikana. Vuoden 2016 viimeisellä neljänneksellä se tulee olemaan keskimäärin 6,6%, kun taas Kreikassa ja Espanjassa se pysyy 20%:n yläpuolella. Myös pitkäaikaistyöttömyys pysyy sietämättömän korkealla tasolla, mikä aiheuttaa vaaran siitä, että monet tähän ryhmään kuuluvat ovat syrjäytyneet työmarkkinoilta. Tämä puolestaan tekee työttömyyden vähentämisestä entistä vaikeampaa. Nuorten työttömyysaste on monissa maissa edelleen huomattavasti korkeampi kuin ennen taluskriisiä, samoin kuin niiden nuorten osuus, jotka eivät ole työssä, eivätkä opiskele (ns. NEET-nuoret). Edellisten seikkojen lisäksi myös reaali-palkkojen heikko kehitys on huolestuttava tekijä erityisesti euroalueella.

Minimipalkat täytyy koordinoita tarkasti vero- ja etuuspolitiikan kanssa, jotta niillä voitaisiin tukea tehokkaammin matalapalkkaisten työntekijöiden tuloja

Saksa otti äskettäin käyttöön lakisääteisen minimipalkan, minkä johdosta jonkintyyppistä kansallista minimipalkkaa käyttävien maiden lukumäärä nousi 26:een 34:stä OECD-maasta. Minimipalkoilla voidaan tukea matalapalkkaisten työntekijöiden tulotasoa, mutta se edellyttää kahden tärkeän ehdon täyttämistä. Ensimmäiseksi minimipalkat eivät saa olla liian korkeita, sillä muuten ne voivat johtaa työpaikkojen menetykseen ja tulojen menetykseen matalapalkkaisten työntekijöiden joukossa. Toiseksi minimipalkat täytyy koordinoita valtion vero- ja etuuspolitiikan kanssa, jotta voidaan olla varmoja siitä, että minimipalkan kohottaminen nostaa työntekijöiden nettopalkkaa ja rajoittaa samaan aikaan työnantajien työvoimakustannusten kasvua.

Ansiotulojen eriarvoisuus on pienempi niissä maissa, jotka onnistuvat vastaamaan osaamisen kasvavaan kysyntään

Eriarvoisuus on kasvanut suuresti osassa OECD-maita ja toimet kyseisen kasvun pysäyttämiseksi tai taittamiseksi ovat hyvin korkealla hallitusten poliittisilla asialistoilla. Aikuisten osaamista käsittelevästä

tutkimuksesta (PIAAC) saatu uusi tieto työvoiman tiedonkäsittelytaidoista korostaa juuri osaamisen roolia, kun halutaan selittää maidenvälisiä eroja ansiotulojen eriarvoisuudessa, joka on puolestaan olennainen tekijä kotitalouksien kokonaistulojen eriarvoisuudessa. Yleisesti ottaen investointi osaamiseen kannattaa, kun pyritään torjumaan ansiotulojen eriarvoisuutta - varsinkin kun osaamista on vähän kysynnän suhteen. Ansiotulojen eriarvoisuus on suurempi maissa, joissa osaaminen jakautuu epätasaisesti. Osaamisen saaminen parempaan käyttöön edistää eriarvoisuuden vähentämistä, koska se vahvistaa työntekijöiden osaamisen, tuottavuuden ja palkkojen välisiä yhteyksiä.

Aktivointipolitiikkaa osallistavampien työmarkkinoiden luomiseksi

Väestön nopean ikääntymisen ja globaalien finanssi- ja talouskriisin jättämien taloudellisten ja sosiaalisten arpien parantamistarpeen takia on olennaista varmistaa, että kaikki ihmiset saavat paremmat mahdollisuudet osallistua aktiivisesti työmarkkinoiden toimintaan. Jokaisen maan väestön tuotantopotentiaali voidaan valjastaa käyttöön toimivilla aktivointiohjelmilla ja edistää siten talouden kasvua, sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja sosiaaliturvajärjestelmien kestävyttä. Onnistuakseen tässä niiden täytyy ylläpitää työnhakijoiden motivaatiota aktiiviseen työnhakuun, parantaa samaan aikaan työnhakijoiden työllistettävyyttä ja lisätä näiden tilaisuuksia sijoittua sopiviin työpaikoihin ja pysyä niissä. Näiden kolmen tekijän toteutuminen - motivaatio, työllistettävyyden ja tilaisuudet - täytyy taata todellisilla ja tehokkailla työmarkkinainstituutioilla ja politiikoilla, jotka ovat kaikkien menestyvien aktivointiohjelmien perustekijöitä.

Työelämän laatu : ansioiden liikkuvuus, työmarkkinariski ja pitkäaikainen eriarvoisuus

Tietyllä hetkellä todetun ansiotulojen eriarvoisuuden muuttuminen pitkäaikaiseksi tulojen eriarvoisuudeksi riippuu ansioiden liikkuvuudesta, joka määritellään liikkumisena ylös tai alas ansioasteikolla, ja sisään ja ulos työelämästä. 24:n OECD-maan työntekijöiden työuria analysoitiin suppeasta paneeliaineistosta simulaatiotekniikalla. Keskimäärin 3/4 tietyllä vuonna todetusta eriarvoisuudesta osoittautui luonteeltaan pysyväksi ja loppuosa tasoittui eliniän aikana liikkuvuuden tuloksena. Liikkuvuus ei näytä olevan suurempaa korkean eriarvoisuuden maissa. Kroonisella työttömyydellä, heikoilla kognitiivisillä taidoilla, epätyypillisillä työjärjestelyillä ja matalan tuottavuustason yrityksillä on suurin määräävä vaikutus pitkäaikaisiin mataliin ansiotuloihin. Työttömyysvakuutuksella on merkittävä rooli työurien turvaamisessa, koska se pienentää työttömyydestä koituvia tulonmenetysriskejä. Minimipalkat vähentävät erittäin matalan palkkatason riskiä, mutta niiden vaikutus ansiotulojen eriarvoisuutta vähentävänä tekijänä häviää pitkällä aikavälillä liikkuvuuden tasoittavan vaikutuksen ja mahdollisten päinvastaisten työllisyysvaikutusten myötä.

Työpaikkojen laadun parantaminen kehittyvissä talouksissa

Työpaikkojen huono laatu on merkittävä työllisyyspoliittinen huolenaihe kehittyvissä talouksissa. Vaikka sitä on vaikea mitata tiedon rajoitetun saatavuuden takia, suurten kehittyvien talouksien työpaikkojen laatua on analysoitu kolmiulotteisesti OECD:n laatimien työpaikkojen laatuun mukaisesti (OECD Job Quality Framework) : ansiotulojen laatu (keskiansiotuloja ja eriarvoisuutta mittaavien indikaattorien yhdistelmä), työmarkkinaturvallisuus (sekä työttömyysriskiä että erittäin matalan palkan riskiä mittaavat indikaattorit) ja työympäristön laatu (kuormittavan työn tai erittäin pitkän työajan esiintymistä mittaavat indikaattorit). Kehittyvien talouksien tulokset ovat OECD-maita heikommat kaikissa kolmessa ulottuvuudessa. Nuoret ja matalan osaamistason työntekijät sekä epäviralliset työntekijät toimivat tavallisesti laadultaan huonoimmassa työpaikoissa. Työllisyyspolitiikan näkökulmasta katsottuna parhaiten suoriutuvien OECD-maiden kokemus osoittaa selvästi, että työpaikkojen hyvä laatu voidaan yhdistää korkeaan työllisyysasteeseen. Näinollen työpaikkojen laatua parantavia toimia ei saisi nähdä työpaikkojen luomisen väistämättömänä jarruna. Katsauksessa määritellään laadukkaiden työpaikkojen edistämiseen parhaiten sopivat työmarkkina- ja sosiaaliturvapoliittiset toimet kehittyvissä talouksissa.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate
Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2015), *OECD Employment Outlook 2015*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/empl_outlook-2015-en